

opusdei.org

Monsignor Ocariz: „Gospodin vodi našu lađu“

Homilija Prelata Opusa Dei na
blagdan svetog Josemarije, 26.
lipnja, u Bazilici svetog
Eugenija u Rimu.

2.07.2021.

Na blagdan svetog Josemarije,
godišnjicu njegova odlaska na Nebo,
prije svega zahvaljujemo Bogu što
nam je omogućio da ga u svim
okolnostima slavimo s određenom
normalnošću. Prije točno godinu

dana samo je nekoliko ljudi moglo prisustvovati Misi slavljenoj u Gospi od Mira (prelatska crkva), koja je bila prikazana za one koji su umrli tijekom pandemije. Danas još jednom molimo za sve pokojne i bolesne, zajedno s njihovim obiteljima, i molimo za zagovor svetog Josemarije da ih zaštiti s Neba.

U prvom čitanju čuli smo izvještaj o stvaranju čovjeka. Bog je oblikovao čovjeka od zemaljske prašine, a zatim stvorio svijet za njega i za sve njegove potomke da ga obrađuju i rade. Sveti Josemaría naglasio je da je posao zadaća „koja nam je povjerena ovdje na ovoj zemlji... čini nas dionicima Božje stvaralačke snage. Omogućuje nam da zarađujemo za život i istovremeno ubiremo ‘plodove vječnog života’, jer ‘čovjek je rođen da radi kao što su ptice rođene da lete’“ (Priatelji Božji, 57).

Sam Isus proveo je veći dio svog zemaljskog života radeći zajedno s Josipom. Toliko da su ga, kad je započeo javni život, mještani poznavali po zanatu: „Nije li ovo drvodjelja, Marijin sin?" (Mk 6,3). Njegov rad nije izazvao iznenađenje, kao što će se kasnije dogoditi s njegovim čudima i propovijedanjem. Njegovi dani u radionici pomažu nam da shvatimo da se tamo gradi i svetost: u alatima našeg zanimanja, u želji da služimo i brinemo se za one oko nas, usred radosti i umora koji, na ovaj ili onaj način, nikad ne nedostaju.

Suočavanje s radom na ovaj način pomaže nam da ga vidimo ne samo kao materijalnu stvarnost, već kao odgovor na poziv koji je Bog dao svakome od nas i koji obuhvaća cijelo naše postojanje. Kao što je rekao papa Franjo: u radu „uključeni su mnogi aspekti života: kreativnost, planiranje budućnosti, razvijanje

naših talenata, proživljavanje naših vrijednosti, odnos prema drugima, davanje slave Bogu“ (Laudato si, 127).

U drugom čitanju sveti Pavao govori o duhu koji bi trebao prožeti naš odnos s Bogom: „Ta ne primiste duh robovanja da se opet bojite, nego primiste Duha posinstva u kojem kličemo: »Abba! Oče!«“ (Rim 8,15).

Upravo nam svijest o našem božanskom sinovstvu omogućuje da živimo bez straha: „Ne bojim se ničega ni bilo koga, čak ni Boga, koji je moj Otac“, rekao je sveti Josemaría. Ova nas stvarnost navodi na suočavanje sa svim poteškoćama s vedrinom i bez malodušnosti, posebno prilikom spoznaje vlastitih ograničenja i pogrešaka, kao i tuđih, jer s božanskom milošću uvijek imamo svjetlo i snagu potrebnu da ih pretvorimo u put do svetosti. Uz sinovsko povjerenje u Boga, možemo

se prepustiti njegovom naručju, ne oslanjajući se samo na svoje snage.

Ovo sinovsko prepuštanje bilo je temelj duhovnog života svetog Josemarije. Sebe je doživljavao kao posrnulo dijete, koje je svaki dan moralo početi i početi iznova. Ta je bliskost s njegovim Ocem Bogom zasjala posebno u molitvi.

U Evanđelju smo čuli Isusov poziv apostolima da „Izvezu na pučinu“. I nevoljkost Šimuna Petra vidimo kao rezultat neuspjeha prethodne noći: „Učitelju, cijelu smo se noć mučili i nismo ništa ulovili!“ (Lk 5,5). Pa ipak, on odmah nastavlja: „Ali na tvoju ćemo riječ baciti mreže“ (Lk 5, 5). Još uvijek nije dobro poznavao Isusa, ali to nije spriječilo Šimuna Petra da mu vjeruje i da ne vjeruje samo u vlastite snage, bez razmišljanja o onome što je ljudski imalo više smisla. Rezultat je raspršio sve njegove sumnje:

„Ulovili su velik broj riba i mreže su im se trgale“ (Lk 5,6).

I danas nas Isus poziva da krenemo u apostolat koji ne priznaje nikakav strah, jer znamo da On, Gospodin, vodi našu lađu. Tijekom ovog vremena obilježenog pandemijom, istina je da smo naišli na poteškoće koje su ograničavale naše apostolsko djelovanje. Ograničeno, ali nije zaustavljeno, jer se za kršćanina sve može pretvoriti u apostolat, kako smo doznali od svetog Josemarije.

Zapravo, tijekom ovih dugih mjeseci mnoge su apostolske inicijative poduzete sa žarom, kreativnošću i ustrajnošću. U ovom trenutku kada svijet ima posebnu potrebu za Bogom, moramo se obvezati na to da ljudima oko sebe svojim iskrenim prijateljstvom pokažemo što znači živjeti blizu Isusa. Naš će se Gospodin pobrinuti da učinkovitost

našeg rada bude velika kao i čudesni ulov.

Okrenimo se majčinom zagovoru Gospe, s jednostavnošću i povjerenjem koje smo vidjeli u svetom Josemaríji. Jednom se prilikom povjerio grupi svoje djece: „Napuštam sebe; pokušavam se učiniti malim i staviti se u zagrljaj naše Gospe“ (Bilješke, 20. prosinca 1974).

.....

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/hr-hr/article/
monsignor-ocariz-gospodin-vodi-nas-
brod/](https://dev.opusdei.org/hr-hr/article/monsignor-ocariz-gospodin-vodi-nas-brod/) (8.08.2025.)